Tour de Považie 2017, posledná kapitola

Veru tak priatelia, je to tu. Tour de Považie 2017 je za nami. Štrnásť ťažkých etáp počas 10 týždňov, v ktorých sme prekonali 78,17km s prevýšením 7127m. Vo vetre, v snehu, v horúčave. Boli to pekne strávené takmer tri mesiace, kedy sme si užili kopec zábavy na krásnych miestach severného Považia. Tour de Považie je jasným dôkazom toho, že na zorganizovanie skvelého preteku, nie je potrebných veľa peňazí. Všetko je o ľuďoch a preto, sa vám chcem všetkým poďakovať, že ste sa zúčastnili tohto výnimočného projektu a prispeli či už organizačne alebo len jednoducho dobrou náladou, bez vás by TdP 2017 nebola taká výnimočná :).

Kamzík doma nezaváhal

Začnem opäť počasím, pretože to bolo v sobotu neskutočné. Jasná obloha, letné teploty, lepšie to na finále už ani nemohlo byť. Samozrejme vyvolávalo to aj obavy, ako to bude s vodou v cieli, keď všetci budú poriadne smädní. Takže prvá otázka na Kamzíka, keď sa objavil na štarte bola, vyniesol si hore vodu? Odpoveď znela nie, načo :). Ľuboš má za to od nás mínus, pretože v Súľove behá pravidelne a ani sa neunúval schovať hore flašku s vodou. S takouto organizáciou bude mať problém udržať svoje etapy v TdP v nasledujúcich rokoch :). Našťastie všetko zachránili pekné dievčatá od Red Bull, ktoré sa pri nás zastavili a začali rozdávať energeťáky. Normálne by si asi nikto z nás tento sladký nápoj v takom horku nezobral, no ale mohol by chlap odolať úsmevu peknej dievčiny :). Takže si všetci zobrali po plechovke a niekto dal celú hneď ako Joko a niekto si schoval na neskôr ako Jaro. Najlepšie to urobil Peťo Bielik, ktorý ju prelial do plastovej flašky a bežal s ňou hore. Prekvapením bolo Kamzíkove správanie, ktorý keď zvyčajne vidí ženu, tak aj zabudne, že ide bežať etapu :). No teraz sa mu v hlave asi vynorilo dejavu, pretože to boli práve iné dievčatá z Red Bull, ktoré sa objavili pred štartom etapy v Súľove v roku 2015 a Ľubošovi tak poplietli hlavu, že na domácej trati zablúdil a práve kvôli tomuto ročník 2015 nevyhral :). Takže teraz bol niekde v ústraní a v hlave si len premietal trať kadiaľ bude bežať aby opäť v domácom Súľove nezablúdil :). Poistil si to ešte tak, že rozdelil štartové

pole na dve skupiny, aby ich mohol postupne dobiehať :). Najrýchlejšie Red Bull zapol Jarovi, ktorý vybehol vpred ako Asterix, keď sa napije čarovného nápoja. Ostatní nechápali, že kam sa Jaro ženie :). Joko sa najskôr sťažoval, že je celý ulepený, no aj jemu po chvíli narástli krídla. Inak v stúpaní na hrad boli krídla veľkou výhodou, pretože niektoré úseky bolo výhodnejšie preletieť ako bežať :). Peťo Bielik s energeťákom v ruke, nemal také brutálne zrýchlenie v úvode ako tí, čo ho vypili, no mohol si aspoň lepšie rozložiť tempo. Po výbehu na hrad nasledoval zbeh na lúku pod hradom. Typickým znakom tohto zbehu sú zábradlia a práve tu nás Kamzík štartujúci neskôr dobehol. Minulý rok ich skákal, no teraz poslušne išiel za nami. Miňo ho radšej pustil, aby ho zbytočne neznervózňoval. Inak v poslednej etape už bolo poriadne vidieť, že kto bol na každej etape a kto si doprial niekedy voľno. Asi najviac sa únava prejavila na Michalovi a Miňovi, ktorí okrem behania ešte trávili po etapách veľa času za počítačom a na finále už im chýbali sily. Naopak taký Martin Marko, ten si etapy vyberal a vo finále išiel ako drak. Maťo sa ešte len teraz rozbieha, zatiaľ čo my už máme behania plné zuby a tešíme sa na bajkovú sezónu. Aj Lukáš už trochu vädne, keď ho sundal Jomi na Makyte a rovnako aj na finále mu nedal šancu. Výnimkou potvrdzujúcou pravidlo je Jozef Mitala, ktorého forma, stále ešte graduje. Kamzíka do toho nerátam, pretože ten je z inej planéty :). Ale aj Majo Hudec na to, že obráža všetky bežecké preteky v okolí, si drží stále dobrú výkonnosť. Peťo Pastorek vynechal kvôli zdravotným komplikáciam a už sa do formy nevrátil. Zato Peťo Bielik, ten sa po katastrofálnom úvode predsa len prebral. Na konci stúpania pod Bradu čakali kočky z Bootcamp girls Dulov, celé vysmiate, že už sú v cieli :). Miňo ich ale rýchlo vrátil do reality, že sú ešte len v polovici. Apropo Miňo už bol taký vyčerpaný, že pod Bradou ho obehol Paľo Brtiš, v behavých pasážach ho sundal aj Majo Blaho a aby toho nebolo málo, tak v záverečných pasážach ho poľahky obehla aj Daniela :). Treba ale uznať, že dnes išla parádne. Najzrelaxovanejší vypadali v cieli Peťo Mičuda a Katka Bednárová, ktorí vysmiaty povzbudzovali všetkých pri dobehu do cieľa. Najlepšie to v cieľovom stúpaní vyriešili Bootcamp girls, pretože si uvedomili, že viac nôh znamená viac výkonu a tak spojili a do cieľa sa dotiahli. Najlepšie to mala Boba, ktorú do cieľa doviezol deväť záprah :). Hore boli všetci smädný a tak sme boli šťastný, že môžeme cucať

energeťák čo vyniesol hore Peťo Bielik :). Ten nesúkromničil a aj tým málom čo mal sa podelil. Potom sme sa presunuli už na spomínanú úžasnú skalu a ešte úžasnejším výhľadom.

Následne sme sa popresúvali do koliby pod skalami, kde sa odohrávalo spoločné posedenie spojené s vyhodnotením tých najlepších. Samozrejme nesmie chýbať videozáznam, takže tu je https://www.youtube.com/watch?v=x9Tkb_zCNBY&t=202s . Ako vždy som ostal verný improvizácii, tak prosím ospravedlňte moje občasné výpadky :). Samozrejme k vyhláseniu neodmyslite ľne patria aj rozhovory, takže to máme tiež sfilmované tu https://www.youtube.com/watch?v=hV7U2zuQt8A&t=252s . Tento rok bolo vyhlasovanie okorenené ženskou kategóriou, takže o zábavu nie je núdza, najmä keď si moderátor spletie meno víťazky :). Ešte raz sorry Gabika :).

Neubránim sa bilancovaniu :)

Určite mi odpustíte, že dnes som sa v reporte nevenoval až tak priebehu etapy, ale zhrniem TdP 2017 ako celok. Desiaty ročník TdP bol podľa mňa výnimočný vo všetkých smeroch. A presne takto sme to chceli, že toto jubileum sa zapíše veľkými písmenami to histórie Tour. V tomto ročníku sa nám podarilo odprezentovať krásne logo, na ktoré sme vskutku hrdí, čo vzápätí vyústilo do výroby špeciálnej edície športového oblečenia s logom TdP. Naša značka a odkaz, ktorý nesie sa tak aj vďaka vám dostane do širšieho povedomia verejnosti. Napriek tomu nie je našim cieľom aby sa z Tour de Považie stala nejaká veľká masovka, pretože to by určite ovplyvnilo tú skvelú atmosféru, ktorá na Tour je. Ďalšou veľkou zmenou bolo, že sme chceli vyskúšať hodnotenie podľa času, presne ako je tomu na cyklistických etapákoch. Tento nápad sa spočiatku javil ako dobrý, no akonáhle sa začali vynechávať etapy, začal zároveň narastať tlak zo strany bežcov, aby sa to opäť prehodilo na body. Nakoniec sme už nemali chuť ísť proti prúdu a body sa vrátili späť. Určite mi dajú všetci za pravdu ak poviem, že najväčším miľníkom v TdP 2017 bolo otvorenie ženskej kategórie po tom, ako sa začali účastniť etáp Bootcamp girls Dulov. Baby pochopili naše heslo „ Beháme pre radosť „ dokonale a skvelo zapadli do partie. Vďaka tomu bola tento rok nielen rekordná účasť, ale aj super nálada na každej etape :). Momentálne som rád, že si dám pokoj od hodín sedenia za počítačom pri písaní reportov a strihaní videí, no ako sa poznám, za mesiac už budete všetci chýbať :). Niektorí sa budete ďalej stretávať na iných pretekoch po slovensku. Nás ostatných možno stretnete na bajku napríklad na Javorníkoch alebo na Kačke, no Jozef Mitala vraj plánuje v lete opekačku na jeho chate v Štiavniku, takže z toho môžeme urobiť oficiálnu stretávku Tour de Považie. Odporúčam teda sem tam kuknúť stránku, ktorá bude teraz síce spať, no z času na čas sa tam môže objaviť vo fóre na podobnú akciu. Tak či onak, ak by sme sa náhodou nestretli, tak vedzte, že marec 2018 to istí. 11. ročník odpálime pravdepodobne opäť v Dohňanoch ,ale dovtedy je ešte ďaleko a o všetkom budeme včas informovať na stránke. Takže užite si leto a občas nezabudnite aj potrénovať, pretože konkurencia nespí :). Na záver ešte pripájam video, ktoré mapuje celú TdP 2017 a bude slúžiť ako spomienka na ten úžasný čas strávený so super ľuďmi :).
https://www.youtube.com/watch?v=_0ip91BqlQ8 .